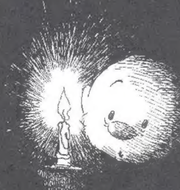
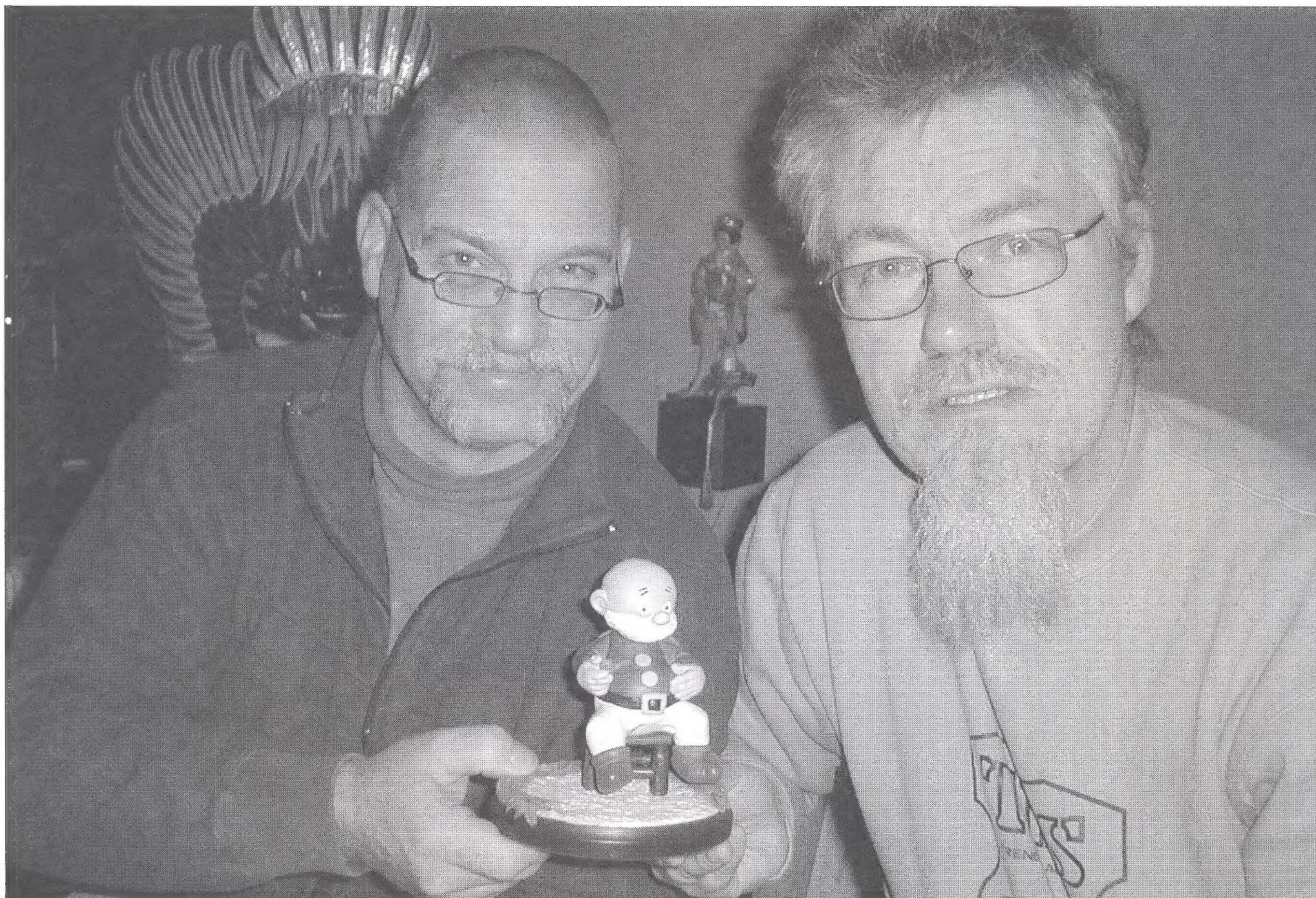
BOUTERBODE

Nr. 25 **februari 2006**

R.E.MIND CREATIONS ZET STRIPFIGUREN OM IN 3D

PAULUS DE BOUWDOOSKABOUTER

Je zou nog even aan een Paulus-grap kunnen denken, zoals er momenteel zoveel rondgaan: *Het is klein en woont in het grote bos en je moet hem nog even in elkaar zetten: Paulus de bouwdooskabouter!*
Maar het is geen beslist geen grap, want de eerste officiële bouwdoos van Paulus is binnenkort een feit.

Bouwdozen hebben decennia lang een leuke markt gekend in Nederland. Modelspoorbanen stonden bol van de plastic huisjes, boompjes en beestjes als resultaat van vele uren bouwplezier. Daarnaast hebben vliegtuig- en scheepsmodellen het altijd goed gedaan in zelfbouwland, al verschoof de leeftijd van de doelgroep met de opkomst van televisie en computer naar de wat oudere verzamelaar. In de jaren zestig verschenen de eerste bouwpakketten van Amerikaanse comic- en horrorfiguren op de markt; het begin van een nieuw interessegebied waarbij leeftijd geen rol meer speelde. Met de komst van giethars als basismateriaal veranderde er veel. Waar de hobbyist in het verleden uitging van tientallen losse plastic onderdeeltjes, draaide het nu om het combineren van gegoten figuurdelen. Het afwerken van het gelijmde model met plamuur en verf werd het meest arbeidsintensieve onderdeel van het proces.

R.E.Mind Creations
In Nederland zijn de laatste jaren diverse creatieve ontwerpers op dit gebied actief en één daarvan is Richard van Erkelen (rechts op de foto) met zijn bedrijfje R.E.Mind Creations. Het afgelopen jaar ging hij een samenwerkingsverband aan met Bouke Scheumie (links), wat resulteerde in een bouwdoos van Paulus de boskabouter.

zie verder pagina 7

25 MAAL BOUTERBODE

Voor u ligt de vijfentwintigste editie van de Bouterbode en daar zijn we best trots op. We vieren dat met een dubbeldik nummer waarin we nog eens terugkeren naar het begin van Paulus als stripverhaal.

BOUTERBODE

DE PAULUS-STRIPVERHALEN

ORIGINELE, VERKNIPTE EN BEWERKTE STROKEN

Nr.1

OOGHAREN

We hebben weer genoten van de december-bode, mét de mooie Paulus-kerstkaart en mét dat geweldige oude kerstverhaal van Dulieu. En wat een bijzondere illustratie bevatte dat kerstverhaal! Ondanks de beperkingen die zo'n (oude) kranten-afdruk met zich meebrengt, weerspiegelt het de gevoelens van de maker voor de kerstgedachte. Mijn vrouw en ik hebben ontdekt dat de tekening nog een stuk mooier wordt als je er op enige afstand door je ooghAren naar kijkt. We kunnen dat alle lezers aanraden!

J. van Dorp
Vlaardingen

60 JAAR '*GRAPPIGE EN SPANNENDE AVONTUREN VAN DEN KABOUTER PAULUS*'!

Afgelopen maand was het precies zestig jaar geleden dat de eerste tekeningen van Paulus de boskabouter in de krant Het Vrije Volk verschenen. Maar de juiste datum bleek moeilijk vast te stellen.

Toen uw redacteur in februari 1976 in zijn stripinformatieblad Striprofiel de rubriek Dulieu Dossier begon (omdat in de schrijvende pers nauwelijks aandacht was voor de dertigste verjaardag van de boskabouter), vermeldde ik als begindatum van Paulus 9 februari 1946. Op de achterzijde van de allereerste Paulus-strook die ik bezat prijkte immers een deel van de kop van Het Vrije Volk, waaronder die bewuste datum stond gedrukt.
Later dat jaar werkte ik mee met Hans Matla aan de productie van de eerste uitgave van het blad Imago, die geheel was gewijd aan het werk van Jean Dulieu. Ook daarin werd die allereerste strook van Dulieus stripverhaal genoemd, maar dit keer verschoof ik de datum. Gelijk een oudheidkundige die zijn bevindingen opnieuw interpreteert en bijstelt, werd de ouderdom van het Paulus-stripverhaal met een week verhoogd; de eerste aflevering verscheen op 2 februari 1946.

Elf edities
De oorzaak van deze heroverweging was dat er meer 'eerste data' voor de Paulus-strip zijn te noemen. De nieuwshonger was groot, zo vlak na de oorlog en Het Vrije Volk kende wel elf verschillende edities. Ze werden uitgegeven in grote steden als Amsterdam, Rotterdam, Leeuwarden en Haarlem. Al die edities werden ter stede opgemaakt en gedrukt, gebruikmakend van centraal aangeleverd nieuws en clichés (loodzetsel van tekst en beeld), eigen bijdragen van stad en streek alsmede van een deel plaatselijke advertenties. Hoewel het grote nieuws in alle edities hetzelfde was, konden die edities onderling flink van elkaar verschillen.
Door papierschaarste waren de kranten slechts vier pagina's dik en dat Paulus daarin een plaatsje wist te veroveren was dus al heel wat! Maar juist door het beperkte aantal pagina's bleef er vaak geen ruimte over voor het plaatjesverhaal, en zo verscheen de eerste Paulus-aflevering niet overal op dezelfde dag. In Haarlem gebeurde het op de 2ᵉ februari 1946, in Arnhem pas op de 9ᵉ. In de ene editie ging die aflevering vergezeld van een kleine aankondiging, terwijl een andere editie die aankondiging een dag eerder als vooraankondiging plaatste.

> **Een nieuw verhaal in plaatjes**
>
> Morgen, Zaterdag 2 Februari, zullen wij beginnen met de publicatie van een nieuw verhaal in plaatjes, een vrolijke vertelling over de grappige en spannende avonturen van den kabouter Paulus.

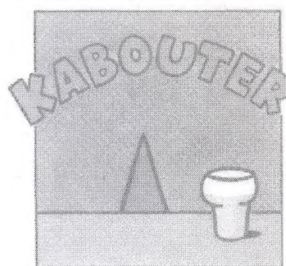
Asynchroon
Een wat rommelige start dus, die werd gevolgd door een periode van onregelmatige publicatie; de ene week stond de strip vier keer in de krant, de andere week slechts drie keer. En zo liep de frequentie van Dulieus werk de eerste maanden per editie dus volkomen asynchroon. Pas veel later werd besloten om de avonturen van de boskabouter dagelijks te publiceren, waarbij de strip in alle edities werd gelijkgetrokken.

Bij de illustraties:
In de editie Haarlem verscheen de vooraankondiging van het nieuwe verhaal van 'den kabouter Paulus' op vrijdag 1 februari 1946 (boven), temidden van berichten over 'Felle critiek der Tweede Kamer op de RVD', 'Proefwedstrijden Nederlands XI' en 'Mogelijke tewerkstelling van N.S.B.-ers in de mijnen'.
Een dag later volgde Dulieus allereerste stripaflevering (zie pag. 3 en 4).

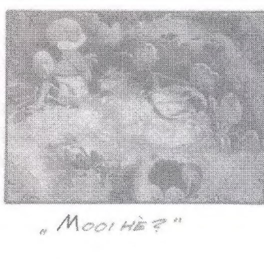
AQUAREL MET 'N STAARTJE

In de vorige twee bodes deden we uitgebreid verslag van het ontvreemden uit het Stripmuseum van een door Jean Dulieu geschilderde aquarel van Paulus en de eikelmannetjes. Een verhaal met een happy end.

Maar het muisje kreeg nog een staartje toen de media na het terugbezorgen van de aquarel voor de tweede keer op het Paulus Archief neerstreken. Opnieuw werd het (nu blije!) kabouternieuws breed op de regionale televisiezenders uitgemeten. En daarna volgden weer publicaties over de veilige terugkeer in tal van landelijke en regionale dagbladen.
Zo ook in Het Parool, dat zich de kritiek van stripmakers Windig & De Jong bleek te hebben aangetrokken en dit keer wél een afbeelding van de bewuste aquarel publiceerde. Toch gaf de redactie nog wat tegengas, door slechts een deel van het schilderij af te drukken, wat voor genoemde tekenaars opnieuw aanleiding was om er in hun strip op te reageren.
Bedankt René Windig & Eddie de Jong!

Windig en De Jong namen de ophef rond Paulus opnieuw mee in hun strip 'Heinz en Co.' in Het Parool van 1 december 2005.

4

1e Jaargang No. 229
Zaterdag 2 Februari 1946

Het Vrije Volk

Voortzetting van
Het Volk van 22 Juli 1940

DEMOCRATISCH-SOCIALISTISCH DAGBLAD

UITGAVE N.V. DE ARBEIDERSPERS - BUREAUX: KRUISSTRAAT 17, HAARLEM, TELEFOON 14410 - DIRECTEUR: J. VAN DE KIEFT - HOOFDREDACTEUR: K. VOSKUIL

Griekse kwestie in de Veiligheidsraad

Wysjinski: Engeland trekke zich terug

Bevin: Brengen wij de vrede in gevaar?

De Russische aanklacht, dat de aanwezigheid van Britse troepen in Griekenland een bedreiging vormt voor de vrede, is Vrijdag voor de Veiligheidsraad gekomen. Wysjinski, de Russische afgevaardigde, eiste, dat de Britse troepen onmiddellijk zouden worden teruggetrokken. Bevin, de Engelse minister van Buitenlandse Zaken, vroeg de Raad een onomwonden antwoord op de vraag, of Engeland door zijn handelwijze de wereldvrede inderdaad in gevaar brengt; hij eiste een volledige vrijspraak van de Russische aanklacht

Wysjinski wees er op, dat Rusland de kwestie reeds meer dan eens te berde had gebracht, zodat dit debat niet onverwacht kon worden genoemd. In de laatste dagen was er opnieuw een „fascistische terreur" losgebarsten over Griekenland, waarbij vele personen waren gedood. In het gehele land werd een door monarchistische en fascistische organisaties beraamd plan ten uitvoer gebracht. De E.A.M. was het verenigde front van alle waarlijk democratische organisaties. Volgens de E.A.M. was het régime van terreur in Griekenland er op gericht, de uitslag der verkiezingen te veranderen en de beste elementen in het land te onderdrukken. Er waren geen Duitsers meer te verdrijven en geen verbindingslijnen te beschermen, zodat de aanwezigheid van Britse troepen alleen de interne situatie in gevaar kon brengen. Het handhaven der orde in Griekenland was een zaak, die uitsluitend de Griekse regering aanging. Daarom drong de Russische delegatie aan op de snelle en onvoorwaardelijke ontruiming van Griekenland door de Britse troepen.

Bevin verklaarde in zijn antwoord, dat, telkenmale als de Sowjet-Unie de aanwezigheid van Britse troepen in Griekenland bij vorige gelegenheden ter sprake had gebracht, zij dit onderwerp weer had laten vallen, nadat van Britse zijde opheldering waren gegeven. Griekenland had steeds weer om Britse steun gevraagd. Engeland wenste niets liever dan vrije verkiezingen en zou, samen met Amerika en Frankrijk, hierbij behulpzaam zijn. Ook de Sowjet-Unie was uitgenodigd hieraan deel te nemen, maar had geweigerd. Hierover werd niet geklaagd, maar, als men weigert ergens aan deel te nemen, moest men een zaak ook niet voor de Veiligheidsraad brengen. Er waren nog geen 16.000 gevangenen in Griekenland, inclusief misdadigers, en Engeland had er bij de Griekse regering op aangedrongen dit aantal te verminderen. Griekenland met zijn kleine leger kon onmogelijk een gevaar vormen voor zijn buurstaten: Bulgarije had 100.000 geoefende soldaten en Zuidslavië 300.000. Bovendien was in Zuidslavië een groot aantal Russische troepen, die geen verbindingslijnen hadden te beschermen. Engeland had kunnen doen wat Wysjinski in Roemenië gedaan had: een minderheidsregering instellen, maar Engeland had dit niet gedaan en Griekenland gevraagd zijn eigen regering te vormen.

Bevin kon niet geloven, dat de zaak aanhangig was gemaakt om Engelands optreden in Griekenland; er moest een diepere grond zijn en Bevin sprak over „een Russische tegenaanval, als over andere zaken in Europa gesproken werd." De propaganda van Moscou en van de communisten in alle landen, waarbij de Britse regering en het Britse volk werden aangevallen alsof er geen vriendschapsverdrag bestond, was een gevaar voor de wereldvrede, en Bevin eiste, dat de Raad met ja of neen zou antwoorden op de vraag, of Engeland de vrede in gevaar had gebracht door op verzoek van de Griekse regering, troepen naar Griekenland te zenden.

De Griekse gedelegeerde verklaarde, dat het Griekse volk de aanwezigheid van Britse troepen nooit had beschouwd als een van buiten af opgelegde verplichting; deze was het gevolg van een verzoek der Griekse regering, getekend door alle politieke partijen, inclusief de uiterste linkervleugel. De Engelsen hadden geen poging gedaan zich te bemoeien met de vrije, democratische regering van Griekenland en de Griekse regering aarzelde niet te verklaren, dat zij de aanwezigheid der Engelse troepen noodzakelijk achtte. De Griekse gedelegeerde deed een dringend beroep op de Raad, en in het bijzonder op de grote geallieerde staten, geen steun te verlenen aan particularistische belangen in Griekenland.

De zitting van de Raad werd hierna verdaagd tot Maandag.

(Reuter)

Arm in arm!

Enige uren na de scherpe woordenstrijd in de Veiligheidsraad over de Griekse kwestie, werd Bevin door Wysjinski enthousiast welkom geheten in de Russische ambassade. Gearmd liepen beide staatslieden door de volle zalen. Bij een glas wodka brachten zij een toast uit op elkanders gezondheid. Later voegde Spaak, de voorzitter der Algemene Vergadering, zich bij hen en beurtelings dronken de heren elkaar toe. Met behulp van tolken werden er grappen verteld en er werd veel en hartelijk gelachen. (Reuter).

In verband met de kleine oppervlakte van ons blad, hebben wij van de autoriteiten vergunning gekregen éénmaal in de twee weken des Zaterdags met een dubbel nummer te verschijnen.

Geen militairen naar Indonesië-betoging

De territoriale bevelhebber in Nederland heeft telefonisch voor de in het district Amsterdam gelegerde troepen de volgende order uitgevaardigd:

„Door den territorialen bevelhebber in Nederland is het bijwonen van de betoging in de Markthallen op Zaterdag 2 Februari 1946 voor alle militairen ten strengste verboden."

Waarom?

De militaire commandant van Amsterdam heeft verboden, dat soldaten vanavond de vergadering van de Vereniging Nederland-Indonesië in de Amsterdamse Markthallen bijwonen. Wij hebben het met verbazing vernomen. Het herinnert ons zo sterk aan de tijd, die wij voor goed voorbij waanden, toen soldaten als kinderen behandeld werden en A. M. de Jong in zijn dagboek van een landstormman een kortzichtig systeem hekelde. Wat heeft dit verbod te maken met de vernieuwing van ons leger? Waarom mogen soldaten niet horen wat er vanavond gesproken zal worden en waarom mogen zij wel luisteren als de propagandisten van het geweld, de reactionnairen van Welter tot Meyer Ranneft, aan het woord zijn?

Monetair verdrag met Denemarken

Tussen Nederland en Denemarken is een monetaire overeenkomst getekend. De koers van de Deense Kroon is daarbij vastgesteld op 55,28 ct; wederzijds wordt een monetair crediet verleend van 20 millioen gulden, resp. een overeenkomstig bedrag in Deense Kronen. Het voor onbepaalde tijd geldende verdrag, omvat ook de Nederlandse overzeese gebiedsdelen.

Kerr te Batavia

Sir Archibald Clark Kerr is te Batavia aangekomen. Hij werd aan de vlieghaven afgehaald en verwelkomd door lt.-gen. Christison, dr. Van Mook, graaf Van Bylandt, den heer M. Dening en den heer H. F. C. Walsh.

Ook Sir Montagne Stopford, de opvolger van gen. Christison, is te Batavia aangekomen.

Tweede Kamer op reces

Laat de gemeente in haar waarde!

(Van onzen parlementairen redacteur)

Van de noodzakelijkheid alles in het werk te stellen om het de gemeenten mogelijk te maken haar huishoudingen weer zelf te financieren — ook de psychologische zijde van het vraagstuk van de financiering der gemeentehuishoudingen noopt daartoe — is de regering doordrongen. Zij is overtuigd van het eminente belang van een spoedige gezondmaking van de gemeentefinanciën als voorwaarde voor herstel van het gemeentelijke leven.

De moeilijkheden, die zich daarbij voordoen, zijn echter zo veelomvattend, dat op een verwezenlijking op korte termijn van een herziening van de financiële verhouding tussen het rijk en de gemeenten niet mag worden gerekend. Er is echter een begin gemaakt, want dezer dagen is een commissie ingesteld onder voorzitterschap van mr. Oud, die de regering zal adviseren.

In de Vrijdagmiddag gehouden vergadering van de Tweede Kamer drongen verschillende sprekers op het betrachten van spoed door deze commissie aan. Zij gingen, in afwachting van de openbaarmaking van haar rapport, niet diep op het desbetreffende onderwerp in, doch bepaalden zich tot het vragen van inlichtingen en het geven van wenken aan de regering.

De sociaal-democratische woordvoerder Ploeg vestigde er de aandacht op, dat de noodlijdendheidsvoorschriften, die stammen uit de tijd, dat slechts een gering aantal gemeenten werkte met een niet-sluitende begroting, nog altijd van kracht zijn. Thans kampen alle gemeenten met tekorten en het mag dus grievend voor de gemeenten genoemd worden, haar nog altijd aan deze voorschriften te onderwerpen. Bovendien brengen zij een grote administratieve rompslomp voor de Gedeputeerde Staten mee, die zich met duizend en een gemeentelijke kwesties moeten bemoeien. Hij verzocht de noodlijdendheidsvoorschriften te verzachten en zo mogelijk een grens vast te stellen, waar beneden de voorschriften geen toepassing behoeven te vinden.

De minister van Binnenlandse Zaken, dr. Beel, was zich blijkbaar van de door den heer Ploeg geopperde bezwaren reeds bewust geweest, want hij deelde mee, dat één dezer dagen een circulaire was uitgegaan, die Gedeputeerde Staten ontslaat van de verplichting zich met financiële maatregelen van de gemeenten van geringe importantie in te laten. Prof. Lieftinck, minister van Financiën, voegde daaraan toe, dat gepoogd zal worden de gemeenten zo veel mogelijk uit de sfeer der noodlijdendheid te halen. Dat zal o.a. kunnen geschieden door de uitgaven voor de wederopbouw, voor het herstel van inundaties, voor evacuatie, enz. niet tot de gewone begrotingsposten te rekenen.

Voor het overige kondigde minister Beel aan, dat binnenkort een regeling van het financieel herstel in de vorm van een wetsontwerp aan de Kamer zal worden aangeboden.

Voor de handhaving van de gemeentelijke autonomie interesseerden zich in het bijzonder mej. Tendeloo (v.d.) en de heer Donker (s.d.). Laatstgenoemde waarschuwde tegen de centraliserende tendens bij de regering, tot uiting komende o.a. bij de schoolgeldregeling en bij de wederopbouw. Reeds in het verleden heeft zij veel van de gemeentelijke autonomie afgeknabbeld; wij moeten daarmede zeker niet doorgaan.

Deze afgevaardigde vond het billijk de gemeenten in de opbrengst van de vermogensaanwasbelasting te laten delen.

Situatie niet hopeloos

Minister Lieftink was daarvoor echter niet te vinden. De stijging van de schuld der gemeenten is niet abnormaal, zo redeneerde hij (ze is opgelopen van ƒ 2.6 milliard in 1939 teot ƒ 3 milliard in 1945) en bovendien zal het rijk veel geld ten koste moeten gaan leggen aan herstellingen voor publiekrechtelijke lichamen, dus ook voor de gemeenten.

Voorts was deze minister van oordeel, dat de gemeenten er weliswaar benard voorstaan en dat zij dus de grootste zuinigheid dienen te betrachten, maar dat de situatie niet hopeloos is. Wanneer de bedrijvigheid zich herstelt, zullen zij meer winsten uit de gemeentebedrijven gaan trekken en de ondernemersbelasting zal hogere baten gaan afwerpen, vooral wanneer uitvoering gegeven wordt aan het voornemen ook de landbouwbedrijven in de ondernemersbelasting te betrekken.

Na de behandeling van dit hoofdstuk van de regeringsnota ging de Kamer voor enkele weken op reces.

Tweede Kamer handhaaft stemplicht

Dwingt ze om in te gaan . . !

Slechte acoustiek rond Clark-Kerr

O.V.V.-mandaat bleek fantasie

Dat belangrijke politieke gebeurtenissen zoal niet worden beheerst dan toch worden beïnvloed door een nimmer aflatend fatum van toevalligheden en misverstanden, die de feiten omspoelen en ondergraven, wordt bewezen door het verhaal van de ware toedracht van Clark-Kerr's bewering, als zou Indonesië waarschijnlijk onder voogdij van de O.V.V. komen.

Te Singapore, op doorreis van Moscou naar Batavia, had de Britse bemiddelaar op een vraag van een journalist de kans op zulk een mandaatschap groot genoemd, gelijk wij in een deel onzer editie meldden. Thans blijkt dit echter volgens een officiële, te Singapore uitgegeven verklaring geheel onjuist te zijn. Sir Archibald was van mening, dat hem gevraagd werd, of Indonesië in zijn toekomstige status toegelaten zou worden tot de O.V.V. Hierop antwoordde hij, dat hij dit niet kon zeggen en dat het in elk geval waarschijnlijk was, dat enig initiatief in deze richting door het moederland genomen zou worden. Na het gesprek hoorde Kerr, dat de correspondenten hem verkeerd begrepen hadden en daarop werd hun medegedeeld, dat er niet over een mandaatschap gesproken was. Het misverstand wordt geweten aan de slechte acoustiek van de conferentiekamer.

Hoewel Sjahrir de kracht van het Volksfront gering acht, gaf hij toe, dat ook de Mohammedaanse organisatie ertoe behoort, die vertakkingen heeft over heel Java. In een officiële proclamatie, getekend door Soekarno en Sjarifoedin, maakt de regering der Republikeinen bekend, dat de T.K.R. in de toekomst een uitsluitend militaire organisatie zal zijn, „gebaseerd op internationale, militaire principes". De naam wordt voor de derde maal veranderd: zij zal luiden T.R.I. (Tentara Repoeblik Indonesia): Leger der Indonesische Republiek).

Sjahrir confereert

Sjahrir zal in het begin van de volgende week naar midden-Java gaan, hetgeen de komende besprekingen enigszins opschort. Hij zal een tweedaagse conferentie presideren, waarop alle republikeinse ministers en hooggeplaatste ambtenaren van geheel Java en Madoera aanwezig zullen zijn.

Het republikeinse blad „Independent" schrijft in een hoofdartikel: „De Indonesisch-Nederlandse besprekingen moeten kunnen plaats vinden in een sfeer waarop de pers geen druk uitoefent."

Nederlanders te Londen hebben hun twijfel uitgesproken of de Indonesische nationalisten gunstig zouden staan tegenover enig plan, dat een nieuwe vorm van voogdij vertegenwoordigt. Wat zij eisen is zelfbestuur en uiteindelijke onafhankelijkheid.

Ongeveer 2.500 evacué's uit Java en Sumatra zullen de volgende week op de „Alcantara" uit Singapore vertrekken.

De berichten uit Indonesië van Vrijdagmiddag en -avond beperken zich tot enige mededelingen over gevechten tussen Nederlanders en Indonesiërs in het gebied van Tjimahi bij Bandoeng. Een Nederlander is gedood en een werd er gewond. Daarna zijn er nog Nederlanders beschoten uit een voorbijgaande trein. Ten Westen van Bandoeng hebben zich tweehonderd met pistolen en zwaarden gewapende Indonesiërs geconcentreerd.

In Oost-Java heeft een compagnie Brits-Indische soldaten het gebied ten Oosten van Tebel in de omgeving van het kruispunt bij Singkel gezuiverd, waarbij zij op heftige tegenstand stuitte en gebruik maakte van artillerie.

„Indrapoera" op weg

Het motorschip „Indrapoera" heeft 31 Januari de haven van Tandjong Priok verlaten met bestemming Nederland. Aan boord bevinden zich 1174 repatriërenden, t.w. 380 mannen, 543 vrouwen, 251 kinderen.

Hoogovenconflict

Gehele walserij nu stopgezet

Tengevolge van de staking van twaalf oven-mannen bij de Hoogovens te IJmuiden moest de gehele walserij Vrijdagmiddag om twee uur worden stopgezet.

Zouden de andere arbeiders bereid zijn geweest, alle hun opgedragen werkzaamheden te verrichten, dan had de walserij, althans op beperkte schaal, kunnen doorwerken, maar het was komen vast te staan, dat niet voldoende arbeiders daartoe bereid waren.

Hierdoor zijn nu ongeveer 550 arbeiders zonder werk en het productieverlies bedraagt ongeveer 3500 ton plaatijzer per maand.

De Bilt verwacht: Nog vrij krachtige wind uit zuidwestelijke richting, wisselende bewolking met aanvankelijk hier en daar nog een enkele bui. Matige temperatuur.

Eén bond voor kleding- en textielindustrie

Opnieuw is een stap gedaan op de weg naar de nieuwe organisatie van de vakbeweging in grote bedrijfsbonden. De arbeiders in de textielindustrie hebben tezamen met de arbeiders in de kledingbedrijven, op hun te Amsterdam gehouden congres besloten één bond te vormen. In 1941 is de fusie ons opgelegd, zeide de voorzitter T. v. d. Heeg, wij willen de gedwongen fusie thans bevestigen door de vrijwillige verbintenis, waarvoor de plannen reeds vóór de oorlog waren uitgewerkt.

Bij de opening van het congres herdacht de voorzitter de honderden Joodse leden, vermoord in Duitsland en Polen, den pionier van het Twentse verzet, Klaas Tabak en het hoofdbestuurslid Alida de Jong. Spr. schetste de ontwikkeling van de Bond na de bevrijding, die ondanks enige zwakke plekken, de 7000 leden heeft overschreden. Het optreden van de E.V.C. heeft ook in de textiel- en kledingindustrie meer verdeeldheid en verwarring veroorzaakt. Duizenden arbeiders, vooral in Twente, nemen een afwachtende houding aan. De E.V.C. voert de gemakkelijke acties en laat de moeilijke taak, de regeling van lonen en arbeidsvoorwaarden aan de oudere organisaties over. Het zal van grote betekenis zijn, ook tegenover regering en werkgevers, wanneer een werkelijke eenheid tot stand komt.

De textielarbeiders moeten verlost worden uit hun achterstand bij andere bedrijven. Het is een grote overwinning, dat de werkgevers tenslotte gehoor moesten geven aan het dringende verlangen om persoonlijke minimumlonen in de collectieve arbeidsovereenkomst op te nemen.

De bevolking roept om dekking en kleding. Het besef, dat de productie weer op een behoorlijk peil gebracht moet worden, leeft nog niet bij alle arbeiders. Onze vakbeweging is bereid, de arbeiders aan te sporen hun plicht tegenover de gemeenschap te vervullen, doch zij stelt haar voorwaarden. De arbeiders zullen medezeggenschap in de bedrijven moeten krijgen. De mens in den arbeider in de textielindustrie moet worden geëerbiedigd. Er mag geen tegenstelling bestaan tussen de beloning van den arbeider en de winst der ondernemers.

Onze bond wil de gemeenschap dienen, besloot de heer v. d. Heeg, wanneer ook onze rechtszekerheid gewaarborgd wordt en wanneer wij mee kunnen spreken in de economische belangen van de onderneming.

C. v. d. Lende begroette het congres namens het N.V.V. Hij gaf een overzicht van de algemene situatie in de vakbeweging, de samenwerking tussen de organisaties en het werk van de Stichting van de Arbeid. Het N.V.V. zal de kaderscholing, o.a. op de Troelstra-oorden, weer krachtig ter hand nemen. Bij de komende ordening van het bedrijfsleven, moeten de arbeiders hun taak in de ondernemingsraden kunnen vervullen.

Over de liquidatie van het N.A.F. kon spr. mededelen, dat het N.V.V. ongeveer 50 pct. van zijn voormalig bezit terug zou krijgen.

Goodwill van N.V.V.

Hoe het N.V.V. aan de geldmiddelen voor het illegale werk en contact is gekomen, onthulde de secretaris, C. v. d. Lende, op het congres van „De Eendracht". De goodwill van het N.V.V. was zo groot, dat Kupers, de voorzitter, in de bezettingsjaren grote bedragen heeft kunnen lenen. Toen het N.V.V. op de 5de Mei weer begon, was het niet alleen beroofd van al zijn bezittingen, maar had het bovendien een schuld van f 300.000!

Op het terras

Een afgeluisterd gesprek tussen twee dichters.

Wie zijn kinderen opvoedt in het besef, dat bescheidenheid een deugd is, maakt van hen wellicht deugdzame mensen, maar in ieder geval slechte journalisten. Gedachtig hieraan hebben wij met een lichte schaamblos op de kaken een gesprek genoteerd tussen Ed. Hoornik en Bertus Aafjes, die zich op een caféterras onbeluisterd waanden.

„Aafjes", begon Hoornik, „herinner jij je nog het kleine gedicht „Iedere dag", dat je tijdens de bezetting schreef?"

„Jawel, maar wat wil je daarmee? Ik geloof niet, dat het erg belangrijk was en ik heb het nooit ergens gepubliceerd; nooit ook het plan gehad, eigenlijk."

„Dan zul je waarschijnlijk niet vermoeden, dat het een van je meest bekende gedichten is. In Vught circuleerde een afschrift en later, toen we naar Duitsland getransporteerd werden, ging het mee in de goederenwagens. We hebben er mee geleefd in Ravensbrück, in Dachau, in Sachsenhausen en in Neuengamme."

„Is het werkelijk? Hoe was het ook weer? O, ja:

Iedere dag vrees ik de dag op handen,
Iedere dag vloek ik de tirannij,
Iedere dag haat ik de duitsgelanden,
Iedere dag, er gaat geen dag voorbij;
Iedere dag verdubbelt zich uw schande,
O Nederland, gij schoonste land der landen,
Iedere dag! Maar eenmaal raakt ge vrij!

Even valt er een stilte en dan vervolgt Hoornik: „We fluisterden het soms op de appèlplaats en 's nachts als ik langs het prikkeldraad liep was het soms mijn dierbaarste bezit."

„Dan had ik het in Friesland, waar ik ondergedoken zat als in het paradijs."

„En in dat paradijs bleef je de muze trouw?"

„Ik hoorde er de berichten uit Amsterdam. Van tijd tot tijd vertrok mijn vrouw met levensmiddelen naar de hoofdstad; van haar hoorde ik de ellende. Ik vatte toen het plan op een groot gedicht te schrijven. Ik dacht: later, als alles voorbij is, dan moet een mens weer als vroeger bij de haard kunnen zitten met een verzenbundel en een roemer wijn. Ik wilde een luchtig vers schrijven, dat tot onderwerp had een voetreis, die ik jaren geleden naar Rome maakte. Maar toen ik bezig was, kreeg het ernstige facetten. De dichter wikt, de muze beschikt."

„Het onlangs bekroonde „Atrium der Vestalinnen" is toch slechts een fragment, niet?"

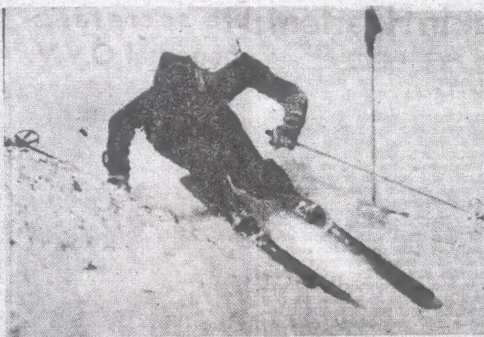
„Inderdaad, het geheel wordt een gedicht van de omvang van Gorter's Mei. Maar wanneer het klaar is kan ik je niet zeggen."

Spaanse politici zijn actief

Don Juan, de Spaanse troonpretendent, heeft zich per vliegtuig naar Londen begeven. Volgens de „Evening News" zal hij geen leden der Britse regering of van het Departement van Buitenlandse Zaken mogen ontmoeten. Dit is een der voorwaarden, waarop zijn verblijf in Londen is toegestaan.

De Spaanse republikeinse regering is bereid haar basis te verbreden door het opnemen van communisten. Het nieuwe Spaanse kabinet zou thans alle politieke groeperingen omvatten, met uitzondering van de Negrin-socialisten, de falangisten en de monarchisten.

De president der autonome Baskische regering, Aquirre, wordt Zaterdag uit New York te Londen verwacht. Naar verluidt zal hij zich naar Parijs begeven om daar besprekingen te voeren ter verbreding van de basis van de Spaanse republikeinse regering (Un. Press.)

SKIEN!...... een stovende, bruinende zon in een diepblauwe hemel, een tintelende, kristalzuivere lucht, een fluwelige vacht van verblindend witte poedersneeuw, dromende sprookjesbossen, gigantische bergen met sneeuwpluimen op de witte koppen rondom, en temidden daarvan de mens op twee lange, smalle, houten latten, met felle ogen los en soepel langs de blinkende helling suizend, zich schrap zettend bij de scherpe bochten tussen de kleurige vlaggepoorten, waar de witte poeder in wolken naast hem rondstuift... dat is skiën, de heerlijke samenzang van natuur en menselijke koenheid, techniek, kracht, elegance! Edy Reinalter ziet men hierboven, toen hij in Arosa de slalom won, waardoor hij zich in de Zwitserse skiploeg plaatste, die deze maand in Mégève tegen Frankrijk zal uitkomen.

Terug uit de Heimat

Alle pessimisten ten spijt is Duitsland begonnen met zijn eerste schadeloosstelling aan Nederland. Aan Artis, Amsterdam's trots en glorie, is de buitenwone eer ten deel gevallen, de eerste „liebesgabe" in ontvangst te mogen nemen: twee briesende leeuwinnetjes (de leeuwen zijn aan het oostfront gesneuveld) en een kleine kameel zijn in de dierentuin gearriveerd.

Natuurlijk is dit alles niet zo eenvoudig geschied. De leeuwinnetjes zijn eerst door het Militair Gezag onderzocht op rijvaardigheid; vervolgens heeft de POD zich verdiept in de politieke betrouwbaarheid, waarbij onomstotelijk is komen vast te staan, dat de respectievelijke echtgenoten bij Charkov het leven gelaten hebben. Een Engelse majoor heeft de beesten aan de repatriëringsdienst overgedragen, die na de manen hernieuwd te hebben, de toekomstige Artisbewoners weer via het Militair Gezag (per auto) naar Artis heeft doen vervoeren. Zij zien er vet en welgedaan uit, de nieuwe gasten van de hoofdstedelijke dierentuin.

Maar zij mopperden, zodra zij bij Bentheim over de grens kwamen: bei uns war alles besser.....................

Enorm bouwplan voor sportgelegenheden

Een speciale commissie voor de sport in het Departement van de Seine heeft medegedeeld, dat voor de toekomst de aanleg van de volgende sportgelegenheden op het programma staat: 60 zwembaden (waarvan 40 in Parijs), 1.800 sportvelden (waarvan 1.200 voor basketball), 180 gymnastiekzalen (waarvan 65 in Parijs), 200 sintelbanen (waarvan 60 in Parijs), 80 velden voor rugby (waarvan 50 in Parijs), 3 stadions voor verscheidene takken van sport (waarvan 1 met 1.700 plaatsen), 3 stadions voor voetbal (met 30.000 plaatsen elk), 6 wielerbanen en 3 zeer grote terreinen in de bossen en parken langs de Seine (1 te Vincennes) voor 100.000 personen. Een crediet van 350 millioen frs zal beschikbaar zijn, maar of dat wel genoeg is?

Eerste Britse burgerlijke luchtlijn op vasteland

De eerste Britse burgerlijke luchtvaartdienst op het vasteland zal Maandag van Northolt af, geopend worden. Er zullen drie vliegtuigen per dag naar Parijs en twee per dag naar Brussel en Amsterdam vliegen. De vliegtuig-bemanningen zullen in R.A.F.-uniform gekleed zijn.

Toerisme op ruilbasis!

Het zal deze zomer nog niet mogelijk zijn de vacantie in het buitenland door te brengen. Hiervoor zijn namelijk nog steeds vergunningen en... deviezen nodig. Wel zal er een wederzijdse uitwisseling zijn met het buitenland onder voorwaarde, dat het groepen dus geen individueel reizende toeristen, betreft. Reisbureau's of reisverenigingen, die in staat zijn dit te organiseren, kunnen de vergunningen bij de Nederlandse Bank te Amsterdam aanvragen. Er wordt getracht deze zomer zoveel mogelijk buitenlandse toeristen naar ons land te trekken. In dit kader zal er op de jaarbeurzen te Lyon en Parijs propaganda worden gemaakt door de economische en regeringsvoorlichtingsdienst. Op de Utrechtse jaarbeurs zal door deze instellingen, in combinatie met de A.N.V.V., een stand worden gehuurd.

Uit Amerika komt het bericht dat er deze zomer vier millioen vacantiegangers per vliegtuig naar Europa komen; vooral in de Franse Riviera heerst op het ogenblik grote bedrijvigheid, teneinde de te verwachten Amerikaanse toeristenstroom te kunnen ontvangen. Als in Nederland daartoe voldoende propaganda gemaakt wordt, zal een belangrijk percentage van deze toeristen een bezoek aan ons land brengen al zal de ontvangst natuurlijk niet zo luxueus kunnen zijn als vroeger. De directeur van V.V.V. te Amsterdam, de heer J. Nikerk, verwacht dat er deze zomer ongeveer 100.000 Amerikaanse toeristen hier zullen komen. Hiertoe zal zeker het feit bijdragen dat Schiphol wereldluchthaven is geworden. Ook zijn er onderhandelingen gaande om Amerikaanse soldaten, die in Duitsland zijn gedetacheerd, bij hun verlof voor Nederland te interesseren.

PAULUS

1) Midden in het grote bos staat op een heel stil plekje een oude, hoge boom. Dat is de boom waarin Paulus, het boskaboutertje woont. Hoewel het nog pas heel vroeg in de morgen is wandelt Paulus al in de omgeving rond. Kabouters zijn altijd heel vroeg op.

Daar verderop zien we Paulus zelf gaan. Hij stapt stevig voort en dat mag ook wel want hij heeft maar korte beentjes en iedere morgen doorkruist hij het hele bos. En geloof maar niet, dat hij één plekje overslaat want hij heeft een uitstekend geheugen!

Vervelen doet Paulus zich nooit, want er valt een boel te zien in het bos. Hij weet precies welke bloemen gisteren nog in knop waren en vandaag open moeten gaan en telkens als hij bij een bloem komt, neemt hij zijn pijpje uit de mond en snuift de heerlijke honinggeur op.

Weinig talentvolle jonge athleten

(Van onzen Londensen sportcorrespondent)

Er is in Engeland waarschijnlijk niemand, die meer van athletiek en van de Engelse athleten afweet, dan Jack Crump. Zijn officiële titel luidt hier „team-manager van de Amateur Athletic Association". In wezen is hij de man, die de training leidt van de bekende Engelse athleten en die elke Engelse ploeg, die naar het buitenland reist, onder zijn hoede neemt.

Wij vroegen Jack Crump hoe hoog hij de kansen van Engelse athleten voor de Europese kampioenschappen aansloeg. Zijn gelaat versomberde. „Niet erg hoog, om eerlijk te zijn", luidde het antwoord. „We zullen ook dit jaar nog veel athleten overzee hebben, in leger, luchtmacht of vloot. Bovendien dienen allen, die uit de strijdkrachten zijn gekomen, weer hun oude vorm terug te vinden. Zij moeten weer regelmatig trainen, aan het burgerleven wennen, een zeker dieet volgen, kortom het duurt een tijdje alvorens ze op internationaal peil zijn gekomen. En ik zie nog weinig veelbelovende jonge athleten in 1946.'

— Hoeveel athleten, denkt U, zullen aan de Europese kampioenschappen deelnemen?

„Dat is heel moeilijk te zeggen zo'n tijd van tevoren. Maar ik schat niet meer dan 8 of 10, onder wie natuurlijk Sydney Wooderson, nog steeds op het hoogtepunt van zijn kunnen, en Wilson."

— En wat denkt U van hun kansen?

„Ook dat is weer erg moeilijk te beantwoorden. Het hangt er van af, wat er gebeuren gaat met de Zweden en Finnen. Wat is hun status? Zullen zij aan deze kampioenschappen kunnen meedoen? Zo ja, dan zijn onze kansen zeer gering. Maar laten we niet vooruitlopen op dit alles. Wij bereiden ons rustig op de kampioenschappen voor en tegen het voorjaar kunnen we misschien meer zeggen."

En zo verlieten we Jack Crump, die snel weg moest om een vergadering bij te wonen natuurlijk van athleten!

Nieuwelingenkampioenschappen

In Frascati te Amsterdam vonden de bokskampioenschappen voor nieuwelingen plaats georganiseerd door het district N.H. van de N.B.B. Winnaar werden Bonve in het vlieg-, Knoop in het bantam-, Enthoven in het veder-, Fransman in het licht-, Wagtendonk in het welter-, Wegter in het midden-, Krom in het halfzwaar, en Holman in het zwaargewicht.

Loting voor de Davisbeker

Nederland in de eerste ronde tegen Zweden

De loting voor het tennistournooi om de Davisbeker heeft plaats gehad. Nederland komt in de eerste ronde van de Europese zone tegen Zweden (in Zweden) op de baan. Zouden onze spelers kunnen winnen, dan zou Ierland de tweede tegenstander zijn. Overleeft Nederland ook die wedstrijd, dan zal zeer waarschijnlijk in de derde ronde tegen België gespeeld moeten worden. En de winnaar van dit duel is dan geplaatst in de finale van de Europese zone.

Twintig landen hebben in de drie zones van dit wereldtennistournooi ingeschreven. De winnaar van die 20 zal moeten trachten de Davisbeker op Australië te veroveren. Een merkwaardig feit is, dat de kostbare beker in twee wereldoorlogen door Australië veilig is bewaard. In 1914 veroverden de „Aussies" de Cup en bewaarden hem gedurende 1914—1918 en in 1939 klopten de Australiërs in een aanvankelijk verloren schijnende wedstrijd de Amerikanen opnieuw.

De loting had het volgende resultaat:

Europese zone: Spanje—Zwitserland, Engeland—Frankrijk, Tsjecho-Slowakije—Turkije, Joego-Slavië—Egypte, Denemarken—China, België—Monaco, Z w e d e n—N e d e r l a n d. Ierland is vrij.

Amerikaanse zone: Mexico-Canada, Philippijnen-Verenigde Staten. De enige inschrijver in de Pacific-zone, Nieuw-Zeeland, zal tegen den winnaar van de Amerikaanse zone spelen.

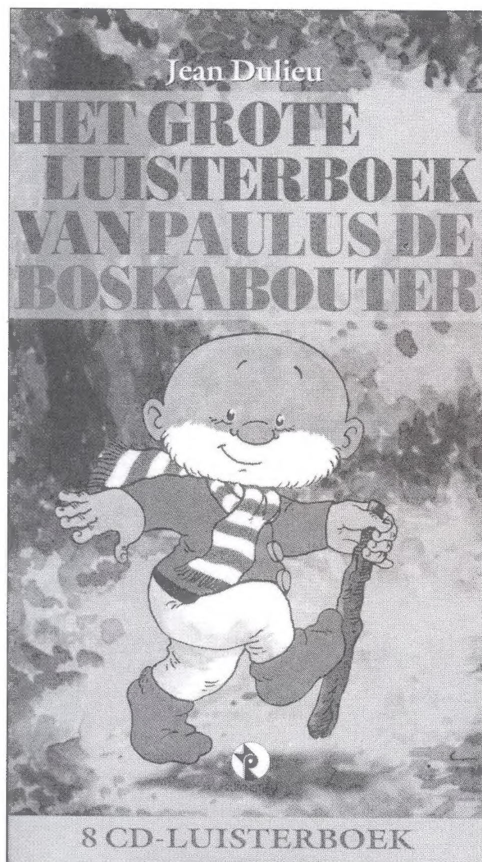
Zoals men dus ziet, heeft Nederland niet ongelukkig geloot. Want wel moeten onze spelers (in aanmerking komen Van Swol, Rinkel en Wilton) door drie ronden bijten, alvorens de finale in de Europese zone bereikt is, maar de respectieve tegenstanders zijn zo, dat overwinningen op hen niet tot de onmogelijkheden behoren.

Ongelukkiger zijn Engeland en Frankrijk, waarschijnlijk de twee sterkste landen van Europa, die elkaar in de eerste ronde reeds ontmoeten en waarvan dus een al direct zal afvallen. De jaarlijkse wedstrijd Nederland—België zal ook weer in ere hersteld worden. Het wordt weer een gemengde wedstrijd met waarschijnlijk iets minder dan de tot dusverre gebruikelijke 34 partijen. De ontmoeting wordt in ons land gehouden, óf van 23—25 Aug., óf van 30 Augustus—1 September. In de laatste wedstrijd, in 1939 gehouden, verloor Nederland met 28-6.

Engeland dit jaar weer lid van F.I.F.A.?

De voorzitter van de Belgische Voetbal Bond, de heer R. W. Seeldrayers, tevens vice-voorzitter van de F.I.F.A. heeft aan de vooravond van de wedstrijd Engeland—België aan een diner aangezeten, waaraan ook de Engelse en Schotse voetballeiders deelnamen. Hij deelde mede, dat de voorzitter van de Football Association, de heer M. W. Cuff verklaard heeft, dat de F.A. gaarne weer tot de F.I.F.A. wenst toe te treden. Ook de Schotten staan hier sympathiek tegenover.

„Zonder overdreven optimisme mag men nu dus hopen, dat op het congres in Juli a.s. te Luxemburg de F.I.F.A. het voetbalspel van de gehele wereld zal besturen, uitgezonderd misschien het Russische voetbal. Mits echter de gedelegeerden zo verstandig zijn om de International Board der Britse naties te machtigen de spelregels vast te stellen, zoals zij dit reeds meer dan 75 jaren met grote bekwaamheid en wijsheid heeft gedaan", schreef de heer Seeldrayers in „Nation Belge".

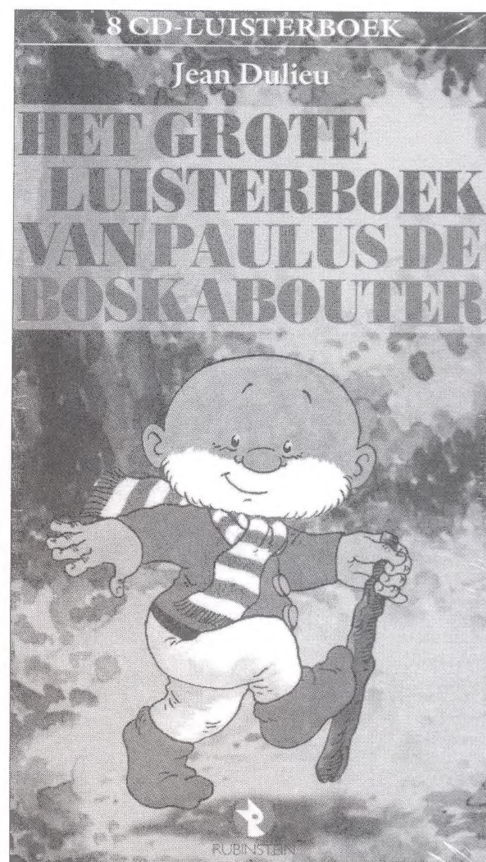

NIEUWE DRUK LUISTERBOEK

Het grote luisterboek van Paulus de boskabouter **van uitgeverij Rubinstein was lange tijd uitverkocht, maar onlangs verscheen een tweede druk.**

De inhoud is hetzelfde gebleven (acht cd's met gerestaureerde afleveringen van het radiohoorspel van Paulus uit de jaren vijftig en zestig), maar de verpakking is op een aantal plaatsen gewijzigd. Op voor- en achterzijde is de gele balk van de onderkant omgezet in een doorzichtige balk aan de bovenkant. Daardoor kon de omslagillustratie worden vergroot. Verder ging men bij de inhoudsopgave in op de kritiek die de Bouterbode in 2001 had geuit: alle achtenveertig hoorspelafleveringen op de acht cd's zijn nu van een titel voorzien. En daarmee is deze luisterset een nog mooiere uitgave geworden.

Het grote luisterboek van Paulus de boskabouter door Jean Dulieu
Uitgeverij Rubinstein, Amsterdam
ISBN: 90 5444 564 5
€ 24,95

bob frommé

Kennis

JA, u wel. U, zoals u daar zit, weet wie u bent. Ik weet dat niet. Ik weet niet wie u bent. U weet een heleboel dingen die ik niet weet. U weet wie uw buren zijn, ik niet. En zo ad infinitum. Maar er is ook algemene kennis - kennis die wij delen.

Ja? Is dat zo? Ik gebruikte net twee woorden waarvan ik aanneem dat ze tot de algemene kennis behoren: ad infinitum. Maar ik weet zeker dat die aanname eigenlijk niet terecht is. ('Ad Infinitum? Over wie hebben we het hier? De naamgenoot van Adje Interim en Ad Hok?') Ja, ú weet wel dat het tot in het oneindige betekent, maar u daar weet het misschien niet.

Ik weet niet meer wat algemene kennis is. Ik hoorde mensen met een goede opleiding en een culturele achtergrond vragen: "Bram Vermeulen, wie is dat?" En: "Diane Arbus, wie is dat?" En ook, of zelfs: "Een metronoom, wat is dat?" Toch moet je van sommige dingen aannemen dat iedereen ze kent. Anders moet je bij alle dingen en namen die je gebruikt, een bijstelling met uitleg plaatsen.
The Beatles, een kwartet muzikanten uit Liverpool, een grote havenstad in West-Engeland, dat in de jaren zestig van de vorige eeuw furore maakte met een energieke muziekvorm, popmuziek, die zij tot grote hoogte brachten, hebben ooit een rondvaart, een tocht in een lang vaartuig met het doel een stad vanaf het water te bezichtigen, gemaakt door de Amsterdamse grachten, de aangelegde waterwegen in de hoofdstad van ons land.
Zo kun je doorgaan, ad infinitum en ad nauseam. ('Nog een Ad?')

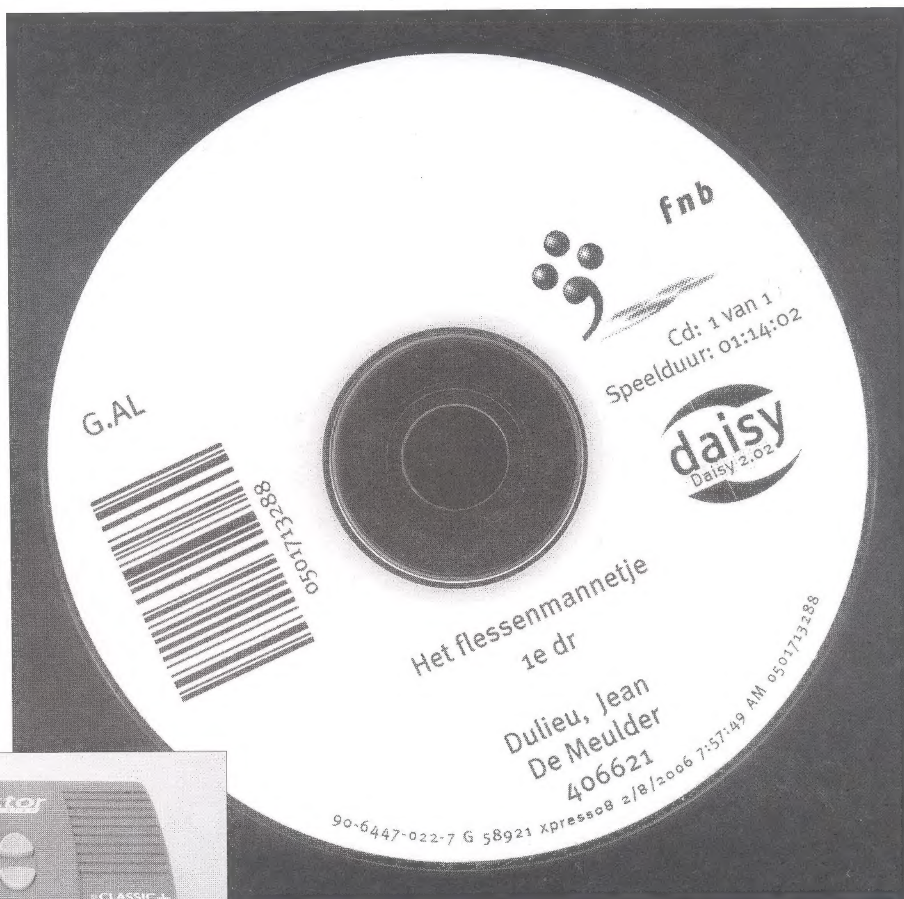
Een goede vriend bleek niet te weten wie Mart Smeets is. Grappig was dat. En Karel van het Reve kreeg ooit ongewild de lachers op zijn hand toen hij zekere Michael Jackson niet bleek te kennen.
De vraag is niet alleen wat ik moet aannemen dat u weet. De vraag is ook wat ík moet weten. Wat moet ik weten om bijvoorbeeld cultureel voor vol te worden aangezien? Karel van het Reve (zegt niet: 'Wie is dat?') heeft daar eens een essay aan gewijd, Zie ook onder 'Mozes', over de dingen die je moet weten, anders gezegd de dingen waar je in beschaafd gezelschap niet naar vraagt, en waarop een bedremmelde stilte volgt als je dat toch doet.
Van het Reve schrijft dat je niet kunt vragen: "Die Shakespeare, wat heeft die eigenlijk geschreven?" Maar wel: "Is het waar dat die Sartre nogal veel drugs gebruikte?" Maar die dingen verschuiven. Wat vroeger algemene kennis was, hoeft dat nu niet meer te zijn.
Windig & De Jong lieten Eend laatst, zomaar omdat hij daar zin in had, heel hard 'Demis Roussos!' roepen. Vond ik grappig, maar ik weet bijna zeker dat die naam niet tot de vaste bagage behoort van mensen onder de dertig of zelfs onder de veertig. Maar leeftijd speelt nauwelijks een rol bij kennis van beroemdheden van meer dan een eeuw geleden. Toch bleek een goed onderlegde dertiger de naam Bizet niet te kennen. Bizet, de componist van Carmen, de meest opgevoerde opera aller tijden (dubbele bijstelling).
Ik voel de behoefte een naam te noemen waarvan ik vrees dat die zal worden vergeten: Jean Dulieu. Allen: "De schepper van Paulus de Boskabouter!" Ik wou dat het waar was, van die allen.

[Het Parool 19 november 2005]

HET FLESSENMANNETJE OP DAISY

Op 8 februari 2006 om twee minuten en 11 seconden voor acht in de ochtend verscheen bij FNB het Paulus-boek *Het flessenmannetje* op Daisy. Sinds dat tijdstip (dat op zichzelf natuurlijk van geen enkel belang is, maar zo staat het nu eenmaal op het schijfje) is het boek daarmee beschikbaar gekomen voor mensen met een visuele of andere ernstige leeshandicap.

Daisy staat voor Digital Accessible Information System; het biedt op cd-rom gesproken lectuur in een digitale vorm. De teksten worden met menselijke stem voorgelezen in studio's, maar opgenomen en afgespeeld met behulp van digitale technieken. Bij *Het flessenmannetje* heeft de voorlezer z'n best gedaan om de verschillende figuren in dit verhaal allen een eigen stemgeluid te geven, dat hier en daar zelfs neigt naar de oorspronkelijke radiostemmen. Alleen de stem van Paulus wijkt daar behoorlijk van af en die van de heks Eucalypta mist het venijn dat Dulieu er in wist te leggen. Maar het is dan ook geen hoorspel wat u hoort, doch het voorlezen van een Paulus-boek.

Voor het beluisteren van Daisy-cd's bestaat een gevariëerd aanbod aan merken en typen Daisy-spelers. Het is bijzonder gebruikersvriendelijke apparatuur, die het slechtzienden zelfs mogelijk maakt om als het ware door een boek te bladeren.

Capaciteit
FNB (de nieuwe benaming voor wat vroeger de Federatie Nederlandse Blinden-bibliotheken heette) verzorgde jarenlang het omzetten van boeken en ander leeswerk naar geluidscassettes, die aangeslotenen uit de doelgroep konden lenen. Maar sinds een jaar of twee leveren FNB en haar collega-bibliotheken de voorgelezen teksten alleen nog als Daisy cd-roms.
Een van de voordelen van de nieuwe drager is de grotere opnamecapaciteit. Een gesproken boek past op één Daisy-cd in plaats van op (gemiddeld) zeven geluidscassettes van vroeger. Daisy-cd's bieden tevens een structuur waarmee men passages of pagina's gemakkelijk kan terugvinden. En verder is de geluidskwaliteit aanmerkelijk beter en constanter dan die van de vroegere cassettes.

25.000 titels
Sinds januari 2003 maken klanten van gesproken studie- en vaklectuur al gebruik van de Daisy cd's en de Daisy-speler en sinds 1 januari 2004 is dat ook het geval met de lezers van kranten, tijdschriften en algemene lectuur. In januari 2005 werd begonnen om 25.000 titels uit de collectie 'Algemene Lectuur' (romans en lichtinformatieve lectuur) om te zetten in Daisy-formaat, waarna ook deze boeken kunnen worden uitgeleend.

Andere Paulus-verhalen
Het flessenmannetje was overigens niet het eerste Paulus-boek dat in de slechtziendenbibliotheek werd opgenomen. Andere titels zijn:

- *Paulus en de drie rovers* (1963)
- *Paulus en Pieter* (1963)

Wel vereist de Daisy een eigen afspeel-mogelijkheid, namelijk de Daisy-speler, maar met behulp van speciale software kan dit ook op de pc gebeuren.

- *Paulus en Wawwa het olifantje* (1969)
- *Paulus en Salomo* (1970)
- *Paulus en het levenswater* (1974)
- *Paulus en Eucalypta de heks* (1977)
- *Paulus en het beest van Ploemanàc* (1982)

In hoeverre deze titels ook al op Daisy zijn omgezet is onbekend.

BOUTERBODE
is een uitgave van het Paulus Archief
ISSN 1388-2465

Redactie:
Maarten J. de Meulder
Redactieadres:
Dobbenwal 47, 9407 AD Assen
bouterbode@paulusarchief.nl
Druk:
De Marge, Groningen
Abonnement:
€ 6,50 voor bode 26 t/m 30
Postbank 3945495
Uitg. De Meulder, Assen
Verantwoording:

BOUW JE EIGEN BOSKABOUTER!

vervolg van pagina 1

In de zomer van 2005 legde Van Erkelen zijn ideeën voor aan auteur Jean Dulieu en kreeg toestemming om aan z'n Paulus-ontwerp te beginnen. Afgelopen maand toonde hij een 20 cm hoog prototype. Op Dulieus aanwijzingen werden daaraan nog enkele kleine aanpassingen aangebracht en kon het Paulus-beeldje in productie gaan. Die productie is overigens beperkt, want de oplage bedraagt in eerste instantie slechts vijftig stuks, met een uitloopmogelijkheid tot honderd exemplaren.
De bouwdoos van Paulus de boskabouter gaat 39 euro kosten, maar houd ook rekening met nog een paar extra euro's verzendkosten.

Bouwkit Paulus de boskabouter
R.E.Mind Creations, Lelystad
€ 39,00

Contactadres: R. van Erkelen,
Rode Klif 216, 8223 CK Lelystad
Tel. 0320 - 244228 of remindinfo@planet.nl

Welkom in modelbouwland

De bouwdoos van Paulus bevat tal van onderdelen, zoals het kabouterhoofd, lijf, hand, pijpje, delen van de stoel en het onderplateau. Alle delen zijn gemaakt van resin (giethars), een materiaal dat niet alleen zeer sterk is, maar tevens goed valt te bewerken en te verlijmen.

Nadat alle onderdelen zijn gewassen in water met een beetje afwasmiddel (om 'olie van de mal' te verwijderen), worden ze gedroogd en in de grijze grondverf gezet (primer).

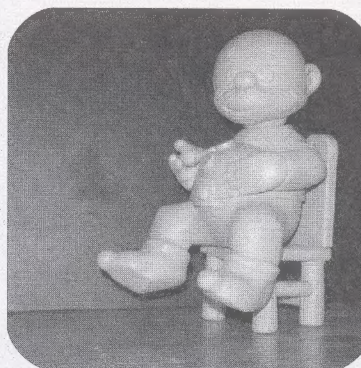
Als die grondverf na zo'n acht uur is uitgehard, kan men beginnen om het geheel te verlijmen met secondenlijm (bijv. Loctite of Eduard). Gebruik niet te veel lijm: het verlengt de droogtijd en de verbinding wordt er niet sterker door.
De passing van de verschillende onderdelen is zelden perfect en uw model zal zeker een paar naden kennen. Het is aan te bevelen om deze naden op te vullen, ook al zijn ze nog zo klein. Vroeg of laat begint dat ene ongevulde naadje toch te irriteren...

Voor het vullen van naden en kieren zijn speciale vulmiddelen in de handel verkrijgbaar (putty). Breng plamuur altijd in dunne lagen aan, zodat het goed en snel kan uitharden.

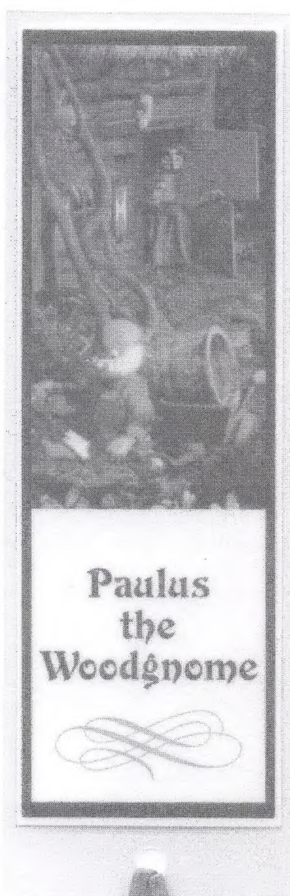
Niet goed laten uitharden resulteert later in krimpscheuren en dan moet men weer opnieuw beginnen.

Geplamuurde stukjes worden even glad geschuurd, waarna een tweede laag primer kan worden aangebracht.

Na opnieuw acht uur droogtijd kan men beginnen met het geheel in kleur te zetten met hobby acrylverf. Als het gewenste resultaat is bereikt, wordt geadviseerd om het model af te spuiten met een matte (!) lak of vernis.

Tot slot maakt u natuurlijk foto's van de resultaten van uw inspanningen, die u met uw bevindingen naar de Bouterbode stuurt!

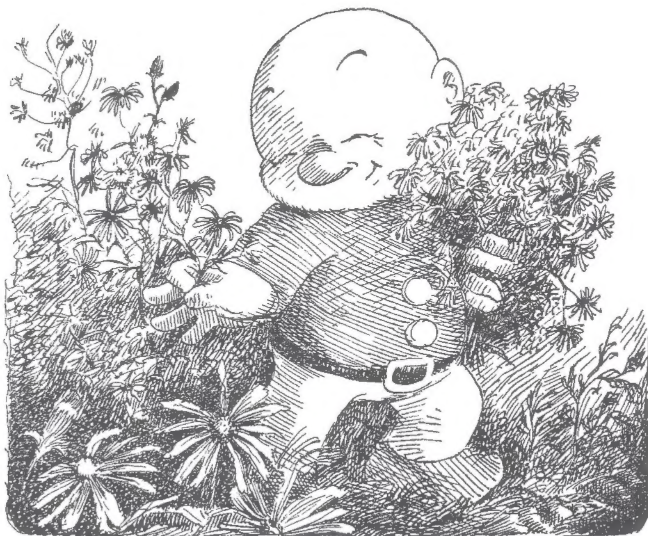

ENGELSE BOEKENLEGGER

Brieven die we in de Bouterbode plaatsen ('Post voor Paulus') worden al jarenlang beloond met de speciale boskabouterboekenlegger. Op veilingsite eBay stuitten we onlangs op een variant daarvan, een boekenlegger van Paulus the Woodgnome die voor een enkele euro werd aangeboden. Was het huisvlijt of een officiële uitgave?

Aanbieder Mandy Cruickshank reageerde met: *"It is a durable home made bookmark. I realised there were people that were longing to see a picture of their childhood memory of Paulus, so I finally found a picture that was good enough to reproduce. I remembered it from when I was small. Eucaplyptus the Witch used to frighten me so much!!*
You are in touch with the artist? I hope he doesn't mind me making a few of these bookmarks. I am not producing massive amounts. I would love for you to tell creator Jean Dulieu that there are many grown up people, like me, whose lives he touched with his cute little character, and that I am honoured to be one of them. My childhood memories are precious to me and I love to be reminded of those long ago things that made me laugh or made me sit on the edge of my seat!
These wonderful little memories from our childhood are like old friends that we long to meet again and that never leave our hearts."

Het geschenk voor Rosa

Er scheen een mager zonnetje. Paulus had het helemaal niet warm, maar hij trok toch zijn winterjasje niet aan. „Straks kan ik nog genoeg in mijn winterjasje lopen," mompelde hij, „laat ik nu maar doen of het nog zomer is!" Er hing een echte herfstlucht in het bos. Het rook heerlijk naar paddestoelen en vochtig mos. De bladeren hadden bonte kleuren gekregen en Paulus dacht opeens aan zijn bloementuintje. „Mijn herfstasters zullen al bijna uitgebloeid zijn!" schrok hij. „En ik had nog zo graag een bos geplukt!" Hij ging meteen kijken. Gelukkig viel het mee. Met een beetje zoeken kon hij nog wel een armvol meenemen. Bloemen plukken was een fijne bezigheid, vond Paulus en hij stak zijn kabouterneusje diep in de asters, om de honinggeur op te snuiven. „Mmmmmm," zuchtte hij, „zó ruikt de zomer!" Paulus keek een beetje treurig om zich heen en fluisterde: „Dag zomer." Toen stapte hij terug naar zijn boom, om de herfstasters in het water te zetten.

„Als ik ze goed verzorg, kan ik ze nog een hele poos mooi houden," dacht hij. „Dan is er in mijn kamertje toch nog een stukje zomer achtergebleven."
Hij was al bijna thuis, toen hij Rosa, het dassenvrouwtje ontmoette. Zij zag er erg somber uit. Haar mooie pruik, waar ze anders zo trots op was, stond scheef op haar dassenbol. „Waarom kijk jij zo bedroefd, Rosa?" vroeg Paulus meewarig. „Ach Paulus," zei Rosa, „het wordt al zo bibberig buiten. De zomer is voorbij en het zal niet lang meer duren of we moeten aan onze winterslaap beginnen. Denk je dat het leuk is om zes maanden lang in je bed te liggen snurken?" Nee, dat dacht Paulus zeker niet en hij had echt met Rosa te doen. Toen ontdekte Rosa de herfstasters. „Wat heb jij daar een mooie bloemen, Paulus. Mag ik eens even ruiken?" Het boskaboutertje keek naar zijn bloemen en naar de zielige slaapogen van Rosa. Hij slikte eventjes en daarna zei hij opeens: „Die bloemen mag jij hebben, Rosa! Ik heb ze speciaal voor jou geplukt. Als je ze goed verzorgt, kunnen ze nog een hele poos mooi blijven. En — dan is het net of er nog een stukje zomer in je kamertje is achtergebleven."
Zo kwam het dat de laatste herfstasters van Paulus niet in zijn kamertje kwamen. Doch Paulus had er helemaal geen spijt van. „Misschien slaapt ze al," dacht hij, „maar dan heeft ze toch in ieder geval de geur van de zomer nog in haar neus!"

